

KRISTAUS KARALIAUS

Laivas

**Tėvų Marijonų
Bendradarbių Draugijos
Savaitraštis**

— • —

Lekcija — Evangelija

Ilgėsys

Dievas Tarp Žmonių

Reik rūpintis ir Kitais

Mergaitė 54 Metus Išdirbusi

Misijose

Ruduo

Visame Kame Ieškokime Gero

Su Mūsų Bendradarbiais

Ištraukos iš Maldininko Dienyno

Klausimai ir Atsakymai

Kristui ir Bažnyčiai — Misijų

Skyrius

Jo žodis Pagelbėjo

Žinios iš Katalikiškojo Pasaulio

Žinios iš Lietuviškojo Pasaulio

— • —

Rugsėjo (Sept.) 16, 1950

No. 37

XXX Metai

XVI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

Evangelija

Šv. Luko 14, 1-11

ANUO metu: Jėzui įeinant subatoje į vieno parisiejų vyresniojo namus valgyti, atsitiko, kad jie tykojo jo. Štai jo akivaizdon stoji vienas žmogus, sergąs vandens liga. Tuomet Jėzus, atsiliėpdamas į įstatymo žinovus ir parisiejus, tarė: Ar dera subatoje gydyti? Bet jie tylėjo. Tai jis ėmė jį, pagydė ir paleido. O atsiliėpdamas į juos jis tarė: Jei kieno jūsų asilas ar jautis įkrenta į šulinį, ar ne tuojau subatos dieną jį ištraukiate? Ir į tai jie negalėjo jam atsakyti. Pastebėjęs, kaip pakviestieji rinkosi sau pirmasias vietas prie stalo, jis pasakė prilyginimą ir jiems tarė: Pakviestas į vestuves, nesisėsk pirmojoje vietoje, kad kartais nebūtų pakviesta garbingesnio už tave, kad tas, kurs tave ir jį kvietė, atėjęs, nesakytų tau: Užleisk šitam vietą! Tuomet tu turėtumei nuraudęs sėstis paskutinėje vietoje. Bet, būdamas pakviestas, eik ir sėskis paskutinėje vietoje, kad atėjęs tas, kurs tave kvietė, tau sakytų: Prieteliau, slink augščiau! Tuomet tau bus garbės aki-

Ėekaija

Efez. 3, 13-21

BROLIAI: Todėl aš prašau, nenusiminkite dėl mano sielvartų už jus, kurie yra jūsų gyrius. Todėl aš klaupiuos ant kelių prieš mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvą, nuo kurio kiekviena tėvystė danguje ir žemėje gauna vardą, kad jis duotų jums pagal savo garbės turtus sustiprėti jėga per jo Dvasią į vidujinį žmogų, kad Kristus tikėjimu gyventų jūsų širdyse ir kad jūs būtumėte išisaknię ir sutvirtėję meilėje, kad galėtumėte suprasti drauge su visais šventaisiais, koks yra plotis, ilgis, augštis ir gylis, taip pat pažinti visoki žinojimą viršijančią Kristaus meilę, kad būtumėte pripildyti viso Dievo pilnumo. Tam gi, kurs savo veikiančia mumyse jėga gali padaryti be palyginimo daugiau, kaip prašome ar išmanome, jam tebūnie garbė Bažnyčioje ir Kristuje Jėzuje per visų amžių kartas. Amen.

vaizduoja sėdinčiųjų drauge prie stalo. Nes kiekvienas, kurs save augština, bus pažemintas, ir kurs save žemina, bus paugštintas.

Orūnas

Ilgesys

Pakviesiu aš savo brolius
Į vasaros vaisės lankoj,
Tarp žydinčių gėlių noriu
Krykštaut su šilko gijom.

Kelius iškaišysiu alyvom,
O vieškelius ievų alėjom
Ištiesiu — raudonų aš slyvų
Girlandas aksominiais vėjais.

Žibutę nekaltą nuskynęs
Ant stalo pamerkysiu čia indan.
Ir ją, lyg dangiškas mėlynės
Įpinsiu sveikinimų himnan.

Baltais atskrisiu žirgais
Į uostą sutikti svečių,
Jums galvą papuošiu žiedais
Vyšnių, baltųjų jazminų.

Dievas Tarp Žmonių

SENIAUSIOS šv. Rašto knygos pasakoja apie artimus santykius Dievo su žmogumi. Dangus buvo nusileidęs ant žemės, ir žemėje pasidarė rojus. Bet, atėjus į pasaulį nuodėmei, vietoj Dievo meilės, žmonių širdyse užviešpatavo baimė. Žmogus bijojo būti arti Dievo.

Bet žmonija niekad neužmiršo rojus laikų.

Dievo ilgėjimasis buvo ne vienoj tautoj, nes vienus metus, bet tūkstančius metų — visame pasaulyje. Germanai matė savo šventuose miškuose, graikai — Dzeuso stovylose, kaldajai — skaisčioj saulės šviesoje, žvaigždžių kariuomenėje.

Jie sakė gamtai: būk mūsų dievas. Jie jautėsi — negali gyventi be Dievo. Tautos džiaugėsi savo rankomis padarytais dievaičiais, puolė prieš juos ant kelių ir garbino lyg tikrąjį Dievą. Vargšai, — jie nežinojo, kad tai tik Dievo sutvėrimai, o tikrasis Dievas buvo toli nuo žmonių ir žmonės toli nuo Dievo.

Bet ar galėjo žmonija taip ilgai ieškoti ir niekad nerasti? Dievas pats padėjo žmogui. Jis apsireiškė pasauliui per išrinktą tautą ne tik žodžiu, ne tik malone, bet ir matomaj išvaizdoje. Ir iš tiesų, nebuvo tautos, kuri taip arti turėtų savo dievus, kaip arti buvo Izraelio Dievas. Jis pasirodė degančiame krūme tautos vadui. Jis keliavo su tauta per tyrus: ugnies stulpas naktį ir debesies stulpas dieną buvo ženklas, kad Dievas gyvena jų tarpe. Ypatingu būdu Jis buvo jų šventyklose švenčiausioj daly. Dėlto su džiaugsmu giedojo Izraelis savo Dievui: "O kaip malonūs, Dieve, tavo gyvenimai. Mano siela ilgisi Tavo šventyklos prieangių. Palaimintas, kuris gyvena Tavo namuose, o Viešpatie, visais amžiais jie garbins Tave. Malonės Viešpatie, viena diena tavo prieangiuose, už tūkstančius."

Izraelitai, netekę šventyklos Babilono vergijoje štai kaip verkė prie Babilono upių: "Ant Babilono upių — ten

mes sėdėjom, ir verkėme, atsimindami apie Sijoną".

Tada, Dievo įkvėptas pranašas Aggėjus paskelbė: "Tuoje aš pajudinsiu dangų ir žemę, jūras ir sausumą: pajudinsiu visas tautas ir ateis laukiamasis visų tautų. Ir pripildysiu šiuos namus garbe, ir didesnė bus garbė šių antrųjų namų, kaip pirmųjų. Ir tai vietai aš suteiksiu ramybę — sako kareivijų Viešpats" (Plg. Agg. 2, 7-100).

Puikumas pirmųjų namų ne kas kita, kaip Dievo gyvenimas Izraelio šventykloj.

Bet daug malonesnis Dievo pasirodymas Naujojo Įstatymo šventykloj. Tą garbingą, antrą Dievo pasirodymą pasauliui su džiaugsmu skelbia mylimiausias Kristaus mokinyš: "Mes matėme jo garbę, kaip vienatinio iš Tėvo gimusio Sūnaus, pilno malonės ir tiesos" (Jon. 1, 14)) "Žmonės gali dabar Jį matyti, girdėti ir paliesti" (1 Jon. 1,1).

Dabar, Naujame Įstatyme įvyko viskas, ką pranašai pranašavo, ko troško žmonija milijonus metų — pasirodė Emanuelis — Dievas su mumis.

Rojus vėl sugrįžo ant žemės. Žemė pasidarė šventykla ir buveinė švenčiausiojo. Visas sutvėrimas buvo per jį pašventintas, nes Dievas nusileido prie sutvėrimų, o šie Jam tarnavo. Saulė,

tartum džiaugsmu neištverdama, savo maloniais spinduliais glostė Išganytoją ir prie jo susirinkusias minias; žvaigždžių kariuomenė į Jį žiūrėjo kai Jis vienas naktį meldėsi; kalnai ir slėniai klausė Jo žodžių, kurie, kaip rasa, krito į žmonių širdis. Jis žemei paliko savo ašarų ir prakaito, ant jos išliejo savo kraują.

Taip Dievas gyveno žemėj tarp žmonių. Bet Jėzus Kristus po 33 metų vėl nuėjo pas Tėvą. Ar žemė vėl turėjo likti tuščia, ar vėl turėjo būti naktis? Ar vėl turėtų vaitoti ir ilgėtis tie milijonai, kurie troško arti turėti savo Dievą? Ar Naujame mielės Testamente Dievas paliks žmones ir neatlankys jų nė karto? Ne! Viešpats, skirdamasis su nuliūdusiais savo mokiniiais, sako: "Aš nepaliksiu jūsų našlaičiais. Aš būsiu su jumis per visas dienas, iki pasaulio pabaigai" (Jon. 14, 18; Mt. 18, 20). Ir šie Jo žodžiai yra taip tikri, kaip ir tie, kad Jis sėdi Tėvo dešinėje. Tas, Kuris atsisotų vidury savo mokinių, esant uždarytomis durims, Kuris sėdi Tėvo dešinėje, dėl ko negali kartu ir pas mus gyventi? Kas Jam — Visagaliui Dievui — gali kliudyti?

Žodis, tapęs kūnu, beveik prieš du tūkstančius metų, gyveno pasaulyje ir dabar su mumis gyvena. Kur Jį šiandien galima rasti? Kur Jo reikia ieškoti? Ar už gilių jūrų, ar už aukštų kalnų, ar kurioj tolimoj valstybei, ar dideliame mieste? Ne, Jis — amžina meilė, norėdamas, kad ir seneliui nereikėtų toli keliauti, išrado būdą gyventi žemėj daugelyje vietų — arti kiekvieno. Dar daugiau. Jis, norėdamas būti dar artimesnis žmogui, kaip draugas draugui brolis broliui, — išrado būdą tapti net žmogaus maistu. Jis pasiliko po paprastais duonos ir vyno pavidalais.

Dabar visi gali žiūrėti į Dievą be baimės. Čia matyt spindančią Jo garbę, ir dievišką veidą apšviestą dangiška galybe.

Šis Jėzaus pasilikimas švč. Sakramente yra didžiausia auka, kuri truks iki pasaulio pabaigos.

A. R.

A. Naudžiūnas, MIC

Reik rūpintis ir Kitais

SNIGO nuo anksti ryto per visą dieną. Miesto gatvės buvo prigrūstos sniegu ir susisiekimas buvo visai prastas. Vieni grįžo į namus pasivėlavę net dvi ar tris valandas. Traukinys vežas mieste dirbančius į užmiestį buvo perpildytas nes daugelis jau automobiliais negalėjo grįžti ir turėjo juos palikti mieste. Tačiau sniegas buvo toks gilus, kad traukinys nepajėgė toliau pavažiuoti. Keleiviai negalėjo išlipti ir ieškoti prieglaudų. Kokie 200 keleivių turėjo visą naktį išsėdėti vagonuose iki kol išaušo. Vieni miegojo, kiti rūpinosi ir rūgojo.

Anksti rytą pusiau sušalę ir išalkę keleiviai nustebo pamatyti, kad traukinys buvo sustojęs keleta šimtų pėdų nuo gelžkelio signalų bokšto. Pasirodė, kad bokšto prižiūrėtojas dar vakar vakare buvo matęs sustojusį traukinį. Užklausas kodėl jis neiššaukė pagalbos, jis atsakė: "Tai nebuvo mano zonoje." Už tai jis ir nesirūpino padėti keleiviams.

Žmonių gyvenime dažnai panašiai atsitinka. Labai lengva vien sau gyventi ir nesirūpinti kitais. Labai lengva sakyti: "Ar aš savo brolio užveizda? Ar aš savo brolio prižiūrėtojas?" Daugelis taip ir daro.

Bet toks protavimas, kad ir gerų žmonių, kaip tik ir sudaro šių dienų pasaulio blogumus. Reik rūpintis ir kitais žmonėmis. Tik reik pažiūrėti ką civilizacijos ir kultūros priešai, ką bedieviai komunistai daro. Jie nori visą pasaulį užkariauti. Jie niekad nesako: "Tai ne mano zona, tai ne mano kraštas." Jie rūpinasi visais, kad visus galėtų paglemžti.

Reikia imti iš jų pavyzdį. Kiekvienas krikščionis, kiekvienas Kristaus nėsėjas turi rūpintis savo broliu. Reik tad melstis, kad Dievas apšviestų ir stiprintų ir padėtų matyti brolių visuose žmonėse nes visi yra Dievo vaikai.

Kun. J. Prunskis

Mergaitė 54 Metus Išdirbusi Misijose

Pasikalbėjimas Aliaskos Sostinėje Juneau

BUVO sekmadienio rytas. Misijonierių jėzuitų bažnyčioje Juneau mieste (Aliaskos sostinėje) atlaikiau Mišias. Gražus būrys žmonių buvo prie komunijos, jų tarpe ir vienas vyras jureivio uniformoje.

Seselių Ligoninėje

Pusryčių užėjau į čia šalymais esančią šv. Onos vienuolių ligoninę. Valgomajame sutiko sulinkusi senutė vienuolė, jau 74 metų amžiaus. Išsikalbėjęs patyriau, kad ji bene bus seniausia misijonierė Aliaskoje, čia išdirbusi 54 metus. Jos vardas — Magdalena šv. Jėzaus širdies.

Kodėl Ji Liko Vienuole

— Kaip Jūs sugalvojote stoti į vienuolyną?

— Gyvenome visai netoli seselių vienuolių. Mes mažos mergaitės mėgdavome seselėms patarnauti, pagelbėti. Kartą iš to vienuolyno kelios seserys važiavo dirbti į Aliaskos misijas. Buvo adoracija mūsų bažnyčioje ir seselės paprašė, kad mes prieš švenčiausią pasimelstume už išvažiuojančias. Man tada ir atėjo mintis — ir aš norėčiau dirbti Aliaskos misijose. Sulaukusi 17-kos metų įstojau į vienuolyną. Ir mano sesuo — vienuolė, o du broliu — misijonieriai Afrikoje.

Jos Motina

— Šventa šeimynėlė; turbūt motina buvo labai gera.

— Ji buvo vienuolių išauklėta, pati norėjo stoti į vienuolyną, bet nuodėmklausis pasakė, kad čia ne jos pašaukimas. Tada ji liko mokytoja, o vėliau — išteklėjo.

— Kodėl Jums buvo toks didelis patraukimas likti misijoniere?

— Buvau skaičius kelis šventųjų gyvenimus. Norėjau pati išeiti kur toli,, būti niekieno nežinoma, visų užmiršta ir dirbti sielų išganymui, globoti indėnus, kurie taip apleisti. Ir aš daug metų praleidau jais besirūpindama, juos pamilau.

Prie Jukono Upės Aliaskoje

— Kur buvo Jūsų pirmoji misijų vieta?

— Toli, toli, šiaurės vakarų Aliaskoje, prie Jukono upės, kur yra įsteigta šv. Kryžiaus misija. Tenai išbuvau netoli 30 metų. Tik vieną kartą metuose tenai laivas atplaukdavo, paštą ir maistą atveždavo. Jei ką užmiršdavo — reikėdavo vėl ištisus metus laukti. Kartą užmiršo atvežti druskos. Visą metą išbuvome be druskos. Gerai, kad mėsa buvo stipriai susūdyta.

— Kartais gal ir maisto pristigdavote?

— Turėdavome pataupyti.

Išaugino Tūkstančius Našlaičių

— Koksai Jums darbas teko misijose?

— Dvejus metus viriau, o toliau — globojau našlaičius. Dažnai būdavo koks baltasis vyras atvyksta, apsisveda su eskime ar indėne, prigyvena keletą vaikų, pabosta jam Aliaska, sumano grįžti, bet ar jis vešis indėnę ar eskimę žmoną? Palieka jas su pulku vaikų. Veidas tokių žmonių baltas, bet siela — nežinau. Tokios paliktos motinos vaikų išauklėti pačios neįstengtų. Tai mes paimdavom globoti. Būdavo ir tikrų našlaičių. Aš paprastai augindavau mažiukus: nuo keliolikos mėnesių iki 9 metų. Viena turėjau globoti apie 25 nuolat, dieną ir naktį, tik dvasinėms pratyboms vyresnių skyrių mokytoja ateidavo atleisti. Aš juos visus pažinau, jie pažino mane. Kai kita sesuo ateidavo pakeisti manęs

— nevisi būdavo prie jos pripratę. Geriau, kai viena globoji.

— Tai kiek našlaičių iš viso Jūs esate globojusi, išauginusi?

— Reikėtų atsisėsti ir paskaičiuoti. Šimtus, o gal ir tūkstančius indijonukų, eskimų, maišytų.

Jeį Ne Seserys, Būtų Išmirę

— Jei ne seserys vienuolės—daugelis tų kūdikių būtų išmirę, ar ne?

— Ne tik išmirę, bet ir išmirę be krikšto, Dievo nežinodami.

— Ar nepalūžo sveikata 54 metus išdirbus šaltose Aliaskos misijose?

— Nei kiek. Per 25 metus nebuvau sirgusi.

— Bet šalčio tai prikentėte?

— Žiemą buvo po 40-50 laipsnių žemiau nulio. Kambaryje būdavo pasemi vandens, neši prie puodų, kas nulaša, tai ir sušąla tuojau ant grindų. O vandenį iš toli turėjome neštis — beveik mylia. Gerai, kad buvo daug kralikų. Iš jų kailiukų turėjome antklodes, sukraudavome daug antklodžių, net alsuoti būdavo sunku, o kaip kitaip nuo speigų ginsies?

Žuvis Tris Kartus Dienoje

— Iš kur lėšų gaudavote tiekui našlaičių išauginti?

— Jukono upėje daug žuvų. Kitą kartą žuvys būdavo valgomos tris kartus dienoje. Iš ryto vaikams dar išvirdivome miltų košės su melasu, pietų — pupų. Žuvies visada turėdavome sausos ir sūdytos. Ką turėjome geresnio, davėme vaikams. Dabar jau ten pieno turi, daržovių, vaisių išsiaugina. Būdami namie vaikai dar skurdžiau būtų valgę.

Jeį Vėl Iš Naujo Gyventų...

— Jei vėl iš naujo gyventumėte, kur tada savo kelius nukreiptumėte?

— Tą patį daryčiau vėl, tik gal anksčiau išeičiau į vienuolyną. Čia labai ramus, taikus gyvenimas. Aš nemoku pasakyti, išreikšti, bet esi taip arti Dievo, — jauti, kad gali ką nors padaryti dėl Dievo. Nemoku išaiškinti, o jaučiuosi taip laiminga. Aš nesuprantu, kaip

mergaitė gali liktis nestojusi į vienuolyną.

Kaip Bus Lietuviškai "Good Morning"?

— Pamačiusi sesuo misijonierė, kad aš kai ką iš jos pasakojimo pasižymiu, užsipuolė:

— Tik nerašykite mano vardo, jokių būdu nerašykite!

— Betgi aš nę nežinau Jūsų nei tikro vardo, nei pavardės. Sesuo Magdalena — taip vienuolynė šaukia, betgi tikro Jūsų vardo aš nežinau.

Sesuo susimąstė. Patylėjusi Ji paklausė mane, kokios esu tautos. Pasakiau — lietuvės.

— O kaip bus lietuviškai "Good Morning"?

— Labą Rytą, — pasakiau jai.

— A, a... Rytą. Tai kaip vardas "Rita".

— O kaip lietuviškai "Welcome".

— Daugeliu atvėju tai reikštų "prašau"..

— Prašau, — pakartojo sesuo misijonierė. — O eskimiškai sako "čamaj".

Ruduo

Rudens jau lapai gausiai krinta,
Laukų ir pievų tuštuma,—
Anksčiau jau temsta, vėliau švinta:—
Rūstinga artinas žiema.

Miškuos tylą ir liūdėsįs,
Pritvinkęs palšas debesįs
Jau, jau paleis baltutį sniegą, —
Ir zuikis nuo medėjo bėga.

Pro kiaurus langus švilpia vėjai,
Nešioja dulkes po laukus
Ir drebulys toks nejaukus: —
Gamtos mirtis jau rods artėja.

Nekartą jau žiauri žiema
Mus pavaišino šalčiais ir pūgom,
Bet mes nę kiek jos nepabūgom —
Žiema tai mūs pažįstama.

Aruodai, kluonai netušti,
Riebesnis tenka valgio kąsnis,
Tiesa, dėl šalčio pavargsti,
Užtai pavasaris brangesnis.

Visame Kame Ieškokime Gero

JEI kas man įteiktų smėlio saują tvirtindamas, kad joje randasi geležies trupinėliai, aš jų nieku būdu nesugebečiau surasti, nors įtemptomis akimis ieškočiau ir pirštais rankiočiau. O visgi tik paduokite man magnaso gabalėlį ir kaip bematant jis patrauks prie savęs net menkiausias geležies daleles. Magnasas tai pajėgia padaryti, nes talpina savyje neregimos jėgos, kuri patraukia geležį prie savęs. Nedėkinga širdis, panaši į mano pirštus, neužtinka jokių gerų darbų. Tačiau tegul tik dėkinga širdis perbėga visos dienos įvykius, ir jinai kaip tas magnasas suras kiekvienoje valandoje kokią nors dangaus palaimą. Tik reikia prisiminti, kad geležis Dievo smėlyje — grynas auksas. Šitaip išsireiškė rašytojas Oliver Wendell Holmes.

Turime prisipažinti, kad tas malonus žmogus, Holmes, labai aiškiai atidengė mums paslaptį, kaip užtikti paprastame kasdieniame gyvenime tai, kuo galėtume pasidžiaugti. Nuo stiklo spalvos, kuriuos žmogus žiūri į pasaulį pareina tas nudažytas pasaulio reginys, kurį žmogus tuo stiklu mato. Kaip mes žiūrime į gyvenimą tokiu ji mes matome. Nuo tos pasaulėžiūros priklauso ar gyvenimas atrodo mums malonus ar nepakenčiamas. Tik tada mūsų širdys bus pasiruošusios priimti bei įvertinti, kas yra šviesu, malonu, linksma. Tik tada gali mūsų akys pastebėti visus tuos dalykus plačiau gyvenimo kelyje.

Dvasia, kuri pasirengus gera priimti, veikiausiai bus nemažiau pasiruošusi ir nukęsti reikalui esant. Ir kentės vyriškai be jokių dejonių, skundų. Toks abejingumas eidamas iš vien su viltimi yra geriausias vaistas nepasisekimams pergalėti, geriausias būdas tinkamiausiai įvertinti visus dienos įvykius, kurie visi tokiu būdu galėtų būti džiaugsmo ir dėkingumo priežastimis.

Teisinga, labai teisinga, kad nėra

tos dienos, kuri neatneštų skaudžių įvykių: tai šis mirė; tai tas neteko savo turtų; tai širdis nerimauja pasiilgusi mylimo asmens. Visa tai pakelti, panešti geriausiai pajėgia širdis vilties kupina, nes toki bandymai — tikra sunkenybė. Tokia širdis viską kantriai kėsda ma nusipelno pergalės atlyginimą. Užtat, nepasiduokime sakydami, kad pasaulyje nėra nieko kito kaip nuliudimo. Jei šandie tenka eiti per tamsias girias, rytoj pasieksime atvirus laukus. Šandie tenka sunkiai dirbti besėjant grūdus, bet rytoj nepamirškime pjausime ir dėsime į klojimus. Darbas ir pergalė — dvynai. Šios dienos kentėjimai atneš rytojaus vainiką.

Begalo naudinga kartoti panašias mintis, kad jų pagalba galėtume išlaikyti savo širdis laisvas nuo perdidelių rūpesnių. Taip mūsų gyvenimas bus apsaugotas nuo tų susierzinimų, kurie pareina nuo darbų vienodumo bei įvairumo stokos.

T. P.

Lietuviai Turi Gerą Vardą

Jau keleri metai, kai keletas šimtų lietuvių vyrų Vakarų Vokietijoje tar nauja amerikiečių suorganizuotose darbo ir sargybų kuopose, padėdami Amerikos kariams. Dėl emigracijos pastaruoju metu labai sumažėjo lietuvių, tar naujančių minetose kuopose, skaičius. Šiomis dienomis vėl susidarė galimybė didesniai lietuvių tremtinių skaičiui, net gi neturintiems DP teisių, įstoti į kuopas. Pirmenybė taikoma inžinieriams, technikams, karininkams, puskarininkams, mokantiems anglų kalbą, kalviams, šaltkalviams, dažytojams ir kt. Mūsų tautiečiai savo tarnyba amerikiečių žinyboje yra patenkinti. Neteko girdėti ir didesnių amerikiečių nusi skundimų jais.

Su Mūsų Bendradarbiais

Pirma Tėvų Marijonų Statybos Fondo Vajaus dovana — naujas 1950 Hudson automobilis teko Juozui Tamašauskui, kuris gyvena 4238 So. Campbell Ave., Chicago, Ill. Dovaną įgijo didžiuliame dienraščio "Draugo" ir Statybos Fondo piknike, kuris įvyko Labor Day, rugsėjo 4 d., Vytauto Darže, Chicagoje. Tamašauskai yra ilgamečiai "Draugo" ir "LAIVO" skaitytojai ir Tėvų Marijonų Bendradarbiai. Jie uoliai remia visą lietuvišką ir katalikišką veiklą.

* * *

Į šį Statybos Vajaus pikniką, Vytauto Daržę, suvažiavo minios lietuvių iš Chicagos ir apylinkės. Retai kada buvo tiek žmonių bet kuriame piknike — net sunku buvo praeiti. Pilna šokių salėje, pilna valgykla, apguli vaisių stalai.

Skambios lietuviškos dainos, su ritmingais daininkų judėsimais ir bežišpansčiais veidais gražiai nutekė klausytojus. Pirmieji, kurie gražiai programos dalyje pasirodė buvo Šaltinio kvarteto dainininkai su akordeonistu J. Vambutas. Ypatingo susidomėjimo sukėlė lietuviškais drabužiais apsitačiusieji Kenosha, Wisc., šokėjai vadovaujami gabios lietuvės Bronės Jameikienės.

Lietuviams maloni staigmena buvo pasirodymas ministerio V. Sidzikausko, kurs neseniai atvažiavo iš Europos.

Linksmieji broliai ypatingai vykusiai suvaidino Staliną, Hitlerį ir Dėdę Samą. Jų samoningi kupletai ir ryški vaidyba sudomino gausiai susirinkusius.

Šį pirmą Vajaus pikniką galime laikyti visokiais atžvilgiais gerai vykusiu.

* * *

Nors pirmoji Statybos Vajaus programos dalis, — įvykęs riknikas užsibaigė, neužmirškime, kad dar bus Karnivalas rugsėjo 14 d. iki 24 d., ir didžiulis

Marijonų Bendradarbių Draugijos Garbės Narys

A. † A.

ANTANAS ADOMAITIS

A. a. Antaną į Garbės Narių eiles įrašė jo žmona Pranciška, kuri irgi yra Garbės Narė. A. a. Antanas palaidotas šv. Kazimiero kapinėse. Gyveno 7147 S. Rockwell St., Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už a. a. Antano sielą atlaikys dvejus šv. Mišias. Visi Draugijos nariai prašomi už jo sielą atkalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailestingumui išprašyti.

* * *

Marijonų Bendradarbių Draugijos Garbės Narė

A. † A.

JULĖ BARAUSKAITĖ

A. a. Julę į Garbės Narių eiles įrašė jos motina Marijona Barauskienė. Gyveno 2843 N. 8 St., Philadelphia, Pa.

Tėvai Marijonai už a. a. Julės sielą atlaikys dvejus šv. Mišias. Visi Draugijos nariai prašomi už jos sielą atkalbėti nors po rožančiaus dalį Dievo gailestingumui išprašyti.

* * *

lis Bazaras lapkričio 18 d. Automobilis jau padovanotas, bet dar bus padovanojama per Karnivalą ir Bazarą Televizijos aparatas ir gražus "ranch type" namas.

Klerikas V. Šimanskis, M.I.C., rugpiučio 15 d. pašventintas subdiakonu. Šventimus suteikė arkiv. Francisco Argone. Dijakono šventimus gavo rugpiučio 20 d., o kunigystės rugsėjo 3 d., Aušros Vartų lietuvių bažnyčioje. Tai bus pirmas lietuvis gavęs kunigystės šventimus Argentinoje, Pietų Amerikoje.

Rašo Kun. P. P. Činikas, MIC

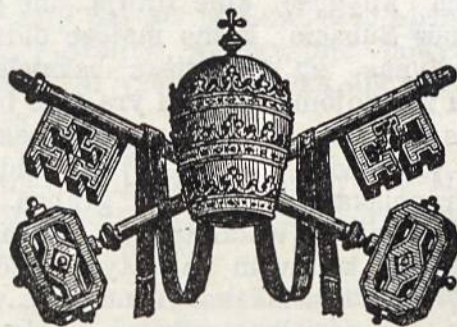
Ištraukos Iš Maldininko Dienyno

Iš Kelionės į Romą ir Kitas Šventas
Vietoves

Birželio 1 d., 1950 m. Florencijoje,
Italijoje

Ši rytą mes išvykome iš Romos su liudesu širdyje...Katalikams Roma yra namai...mums tikrai buvo namai...man ypatingai buvo namai, nes mūsų kongregacijos motiniškas namas yra Romoje...aukščiausieji ir brangiausiai nariai mūsų kongregacijos čia randasi, taiposgi čia yra Katalikų Bažnyčios brangiausiai turtai surinkti per 20 šimtmečių...keturios dienos Romoje buvo tikrai pilnos brangių valandėlių ir įspūdžių...iki grabo lentos neužmiršime daugelio tų įspūdžių...vykstu iš Romos su slaptu pasiryžimu kad kurią dieną vėl stengsiuos sugrįžti Romon aplankyti visas šventas vietas, kankinių krauju apleistą...taiposgi pasiryžau, kiek galima daugiau, pasiskaityti apie pamatytas vietas ir šventoves...

Lipome į didelį autobusą...begalo gražus busas...mūsų C. I. T. keliavimo kompanija turi atskirą kompaniją, C. I. A. T. skyrių, kuri rūpinasi keleivių kelionėmis po Europą...su tos kompanijos busais mes vykome į Florenciją, "Menų Miestą"...reik pasakyti, kad mes niekad nemanėme tokio puošnumo matyti Italijoje...busas buvo pat moderniausias visoje Italijoje...ir galima sakyti net visame pasaulyje...visur luksusas...Amerikos busus neprilyginsi su tais busais...vienas italas vairavo, o antras vairuotojas sėdėjo arti ir po kelių valandų keliavimo perėmė buso vairą...tada buvo viena panelė, kuri buvo lyg ir šeimininkė viso buso...pataikavo keleivių reikalus...ji mokėjo net trejas kalbas — Italų, prancūzų ir anglų...vairuotojai ir "prižiūrėtoja" buvo žalių alyvų spalvos uniformomis apsirendę..."prižiūrėtoja" veikė taiposgi kaip išaiškintoja kelio-

nės, nurodydama įvairias įdomybes, kurias teko matyti prie kelio...busas buvo toks patogus, kad net buvo įrengta su išeinamąja vieta, viename buso gale...buvo galima gauti visokių gėrimų pačiame buse...žinoma, tik reikėjo pinigų...

Kelionės pradžioje, mūsų "prižiūrėtoja" persistatė save; jos vardas buvo Marija. Jos pareiga buse yra gana įvairi ir visais būdais stengėsi patenkinti keleivių troškimus. Kiek vėliau sužinojau, kad jos uždirba 25,000 lirsų į mėnesį, tai išeina apie \$40.00 į mėnesį. Tokia alga yra menkniekis, nes jai tenka mokėti apie 7,000 lirų už batelius. Sakoma, kad geras statybos darbininkas uždirba apie 75,000 lirų į mėnesį, tai būtų apie \$120.00. Statybos darbininkai Italijoje yra beveik brangiausi darbininkai. Kainos už maistą ir kitus panašius dalykus nėra per daug mažesni už mūsų kainas. Tikrai sunku darbininkui gyventi Italijoje.

Mažai bargenų Italijoje...rožančiai, pigiai parsiduoda...mokama nuo 30 centų iki dolerio už rožančius...Borsalino skrybelės, už kurias mokama apie \$25.00 Amerikoje parsiduoda čia už \$7.00...šios skrybelės suvyniuojamos į mažą triubelę ir kai parvažiuoji jos vėl gražiai išsivynioja ir būna taip gražios kaip tik piktos...jos yra labai lengvos ir ilgai nešiojasi...galima keleta kitų dalykų pirk-

ti pigiai, bet abelnai mažai bargenų rasi Italijoje...

Keliaujant buse buvo didelis malonumas...apie pietų laiką pasiekėme Mount Subasio, tai yra didelis kalnas, į kurį mes per dvi valandas keliavome... dangus tikrai buvo mėlynas...lygiai kaip aiškina knygoje apie Italiją...ant pat viršūnės Subasio kalno matėse didelis vienuolynas su milžiniška bažnyčia...vėliau sužinojome, kad tai yra trys bažnyčios ne viena...bažnyčios buvo pastatytos viena virš kitos...ten irgi randasi šv. Pranciškaus, Asiziečio, grabas...po labai skanaus užkandžio Mt. Subasio viešbutyje, keliavom aukštyn, pėsčiomis, į šv. Pranciškaus vienuolyną...vos įlipom...ten pasitiko aukštas malonus vienuolis, pranciškonas iš Bergin, N. J., kuris apvedžiojo mus po nepaprastą vienuolyną...žemoje bažnyčioje, randasi šv. Pranciškaus grabas, taip apkaustytas vi sokiais geležiniais lankais, kad visi tuojaus klausia, kodėl...pranciškonas aiškino, kad italai labai norėjo pavogti grabą su šv. Pranciškaus palaikomis, kad reik apsisaugoti...ten karštai pasimeldėmėm prie jojo karsto...vėliau matėme viršutinės bažnyčias, kurios yra gana gražios ir įspūdingos...matėme irgi šv. Pranciškaus dėviamus rūbus...tikrai brangi vieta...

Pavažiavę trumpu keliu į Asizių miestą sustojome prie bazilikos, vadinamos Santa Maria degli Angeli, čia irgi brangus šv. Pranciškaus Asiziečio paminklas...nurodė mums garsiąją Porciunkulos bažnyčią, kuri yra pastatyta pačiame viduryje bazilikos...toje pačioje, su visu stogu ir sienomis, randasi koplytėlė, kurioje šv. Pranciškus mirė...išrodo keistoka, kai įeini ir matai du namukus pačioje bažnyčioje, bet tokie dalykai randasi Italijoje...prie bažnyčios irgi randasi mažas darželis, kuriame auga rožės be dyklių ir rožių lapai turi mažus lyg ir kraujo lašelius...pasakoma, kad šios rožės iškeliamos kitur auginti, jos vėl augina dyglius ir paprastus lapus...matai, kai šv. Pranciškus vieną sykį buvo pagundų kankinamas, jis šoko į

rožių darželį, kad nugalėjus pagundas...nuo to laiko jos prarado savo dyglius ir šv. Pranciškus savo pagundas...

Per visą kelionę į Florenciją, mūsų "prižiūrėtoja" aiškino įdomesnius vietas...tai čia gimė Perugino, žymus artistas; čia literatas ir t. t. prie kiekvieno užsisukimo ant kelio koks nors ypatingas įvykis atsitiko kelias dešimtis ar šimtmečius atgal...pravažiavome irgi keltą Amerikos kareivių kapinių...tie atvyko kariauti čia ir niekad negrižo...visą kelionę mąsčiau, kad Roma buvo malonus miestas bet per daug brangenybių...net bijodavomės koją pastatyti kaikuriose vietose, nes buvo galima užminti ant kokios nors branginybės ar karsto...Italijoje daug žmonių laidojami bažnyčių grindyse...Italai vaikščioja nepaisydami...Amerikiečiai tuojaus aplenkia tas vietas, lyg vaikščiodami kapinėse...

Įvažiavimas į Florenciją buvo ypatingai malonus...žmonės išrodė linkmesni...mažai senų namų...ir visur girdėjosi muzika...gatvėse daugiau medžių ir gėlių...aikštės nuošalesnės ir gyvesnės...viešbutis buvo visai gražus ir daug patogesnis negu Romos...išėjau pasivaikščioti po miestą ir tikrai buvo malonu pasirinkti vieną ar kitą restoraną kur kėdės yra sustatytos lauke ir gursniuoti kavą...nėvienas restorantas turėjo savo orkestrus...dažniausiai grodavo Amerikonišką muziką...

Lova tikrai bus maloni vieta po ilgos ir varginančios kelionės...rytoj teks keliauti apie miestą ekskursiniais busais...matosi, kad bus daug bažnyčių maršrutėje...visur kyšiojasi aukštos ir gražios bažnyčios...yra viena bažnyčia labai arti viešbučio...ten eisime rytoj...

Klausimai ir Atsakymai

Kur yra officialė Šv. Tėvo bažnyčia?

B. T., Worcester, Mass.

Tikroji Šv. Jono bažnyčia — katedra yra Išganytojo bažnyčia, kurios antraeilis Globėjas yra šv. Jonas Krikštytojas ir kuri kitaip dar vadinasi Laterano Bazilika dėlto, kad pastatyta ant Laterano Kalnelio. Dėl tos priežasties šv. Jono Lateraninė Bažnyčia vadinama "visų Romos miesto ir viso pasaulio bažnyčių Motina ir Ponia".

Ar gali katalikas būti geras socialistas? Jei ne, tai dėl ko?

A. M., Chicago, Ill.

Tuo pačiu laiku negali. Katalikybė ir socializmas yra du nesujungiami dalyku. Išpažinimas socializmo buvo aiškiai pasmerktas Popiežių: Pijaus IX, Leono XIII, Pijaus X. Jie pasmerkė jį apskritai ir itin nekuriuos jo punktus. Dėlko jį smerkia? Dėl to, kad jis išpažįsta gryną materializmą ir visiškai neigia religiją. Socializmas, norėdamas neatbaidyti nuo savęs krikščionių žmonių, dažnai skelbia, kad religija yra privatus kiekvieno žmogaus dalykas. Niekas, girdi, niekam negali tikėjimo atimti.

Taip išrodo kaip ir tiesa. Bet kasgi, rodos, gali neleisti žmogui tikėti? Juk tikėjimas yra jo dvasioje. Bet reikia žinoti, kad tikrasis tikėjimas negali apseiti be viešojo kulto arba išpažinimo. Tikėjimą reikia perduoti būsimoms kartoms, tai jau čia ir negali užtekti privataus tikėjimo.

Nors socializmas ir duotų kiek nors žemiško gerumo, bet neigdamas amžinąjį, dvasinį gerumą, jis nukreipia ją nuo tikrojo jos tikslo.

Kuomet ir kas pirmasis laikė šv. Mišias?

L. B., Waterbury, Conn.

Pirmasis šv. Mišias atlaikė pats mūsų Išganytojas, Jėzus Kristus. Per Paskutinę Vakarienę, paėmęs duoną, palaimino ją, laužė ir davė savo apaštalams, sakydamas: "Imkite ir valgykite:

tai yra mano Kūnas". Paėmęs taure, Jis dėkojo Dievui ir davė jiems, tardamas: "Gerkite iš jos visi, nes tai yra Naujojo Testamento Kraujas, kuris buvo išduotas už daugelį nuodėmės atleisti". Tuomet taip pat Jis įgaliojo savo apaštalus ir jų įpėdinius kunigystėje laikyti šv. Mišias, tai yra, daryti, ką Jis buvo padaręs.

Apaštalai, priėmė šv. Dvasią Sekminių dienoje, pradėjo laikyti šv. Mišias, jų įpėdinai tai darė toliau ir darys iki pasaulio pabaigos.

Ar mirusiųjų sielos kalba kartais su gyvaisiais žmonėmis?

J. U., Cleveland, Ohio

Dievui leidžiant, gali mirusiųjų asmenų sielos koku nors būdu apsieikti gyviesiems. Šventųjų gyvenimuose randame tokių atsitikimų, bet nedaug. Turi būti svarbūs reikalai, kad Dievas darytų ypatingas išimtis iš paprastos, Jo nustatytos tvarkos.

Be Dievo leidimo nei siela gali apsieikti, nei kas nors gali ją iššaukti, kad ji pasirodytų. Taigi visi spiritistų tauzėjimai, kad jie iššaukia dvasias pasirodyti, yra gudri apgavystė arba piktosios dvasios suvedžiojimai.

Kuomet yra leista priimti Komunią valgius?

A. N., Philadelphia, Pa.

Pagal Bažnyčios įstatymą pavalgę gali priimti Komunią tik kaip Viatiką, mirties pavojuje.

Šv. Tėvas leido priimti Komunią du kartu mėnesyje ligoniams, išgėrusiems kokio nors skystimo, bet tokiems ligonims, kurie mėnesį arba ilgiau priversti yra sirgti.

Daug sunkaus darbo padaroma pasaulyje vien tvirtai valiai padedant; bet kur tik reikia atlikti sunkiausias, vargingiausias darbas, ten reikia būtinai pasišaukti kantrybę.

— Fr W. Foerster

KRISTUI IR BAŽNYČIAI

= Misijų Skyrius =

Laiškas iš Caroline ir Marshall Salų Misijų

IĖVAS Vincentas Kennally, SJ, jėzuitų vyresnysis Caroline ir Marshall salų misijoms, atsiuntė laišką Marjonų Misijų Būreliui, kuriame maloniai sveikina mus ir kartu prašo prisidėti prie Caroline ir Marshall salų misijų klestėjimo.

Caroline salos yra į rytus nuo Filipinų salų, Ramiajame vandenyne. Salyną sudaro apie 500 nedidelių salelių. Tos salos buvo atrastos ispanų 16 amžiuje ir gavo Karolio V vardą. Du pirmieji tėvai jėzuitai pradėjo misijų darbą Caroline salose 1731 metais: Jonas — Antanas Cantova, SJ ir Viktoras Walter, SJ. Tačiau pastarieji buvo greitai nužudyti o kiti, misijonieriai kiek vėliau buvo priversti apleisti salyną. Nuo 1767 metų, per 120 metų Caroline salyne nebuvo užtikta jokių misijonierių pėdsakų. Vėliau vėl pamažu pradėjo misijonieriai įžengti į tą salyną. Pagaliau 1886 m. gegužės 15 d. Caroline salyne oficialiai buvo įsteigtos misijos, padalintos į vakarų ir rytų misijų sritis. Gyventojai kalba anglų kalba, bet turi savotišką tarmę. Senoji religija — dualizmas, nes tikima, jog pasaulyje esančios dvi aukščiausios būtybės — geroji ir blogoji dvasia. Nuo 1904 m. lapkričio 7 d., kai buvo Caroline salose įsteigta Apaštališkoji Prefektūra, misijų darbas truputį palengvėjo 1906 metais ten dirbo 12 tėvų, 12 brolių ir kelios seserys. Tais metais tebuvo tik 90 konvertitų. Tas rodo, jog misijų darbas eina gan sunkiai. 1905 m. liepos 1 d. Jungtinių Amerikos Valstybių valdžia pasiuntė vieną jėzuitą astronomą į Yap salą, t. y. į vieną iš Caroline salyno, įsteigti meteorologinę stotį.

Marshall salos, kurios iki 1885 metų buvo Vokietijos valdžioje, yra taip

pat Ramiajame vandenyne, į rytus nuo Caroline salų. Tos salos buvo atrastos ispanų jūrininkų 1529 metais. Salyną sudaro 50 nedidelių salų. 1908 metais ten gyveno apie 15,000 žmonių, iš kurių 162 buvo europietiškos kilmės. Dauguma vietinių yra pagony. Pirmieji misijonieriai Marshall salose buvo iš švč. Jėzaus Širdies Kongregacijos. Jie pradėjo darbą 1891 metais, bet neužilgo vietinės valdžios buvo išvaryti. 1898 metais jie vėl pradėjo savo darbą, prijungus Marshall salyno misijas prie Naujosios Pomeranijos Apaštališko Vikarijato. 1907 metais Marshall salose tebuvo tik 7 kunigai, 8 broliai ir 13 seselių. Tais metais buvo 323 katalikai ir 520 katechumenų.

Naujų Mokslo Metų Belaukiant...

Rugsėjo mėnesio antroje pusėje Tėvų Marjonų Seminarijoje — Hinsdale, Ill. prasideda nauji mokslo metai. Studentai, gražiai nubučiuoti skaisčiosios saulutės, laukia, kada galės vėl vienu žingsniu priartėti prie šv. kunigystės. Paprastai kiekvienai naujai mokslo metai atneša naujo entuziazmo ir visokių pasiekimų. Misijų Būrelis taip pat ir šiemet nekantraudamas laukia naujos valdybos, kad su ja priešakyje galėtų sėkmingai tęsti misijų darbą. Vieni pas mus ateina, kiti išeina. Išlydėjome Misijų Būrelio sekretorių, — studentą A. Nockiūną, MIC. ir K. Kuckell, MIC. į šv. Bedos Kolegiją ir sekretorių J. Shevallą į Marianpolio Kolegiją. Be to, netenkame ir ilgamečių uolių Bendradarbių Kun. J. Navikevičiaus, MIC. ir Kun. E. Aksomaičio, MIC. Pastarieji vyksta tęsti savo mokslą Notre Dame universitete. Kun. J. Navikevičius, MIC., už gražų pasidarbavimą Misijų Būreliui, šį pava-

JO ŽODIS PAGELBĖJO

Sakoma, kad kiekvieną apaštuolavimo darbą reikia pradėti nuo artimųjų: šeimos narių, draugų, bendradarbių, pažįstamų ir t. t. Buvęs vienas Lietuvos kariuomenės karininkas pasakoja:

— Buvau jaunesnis leitenantas viename pėstininkų pulke. Kartą paskyrė mane laikinai į divizijos ryšių kursus rikiuotes instruktorium. Kursų vedėjas ir specialybės dėstytojas buvo iš kitur atkeltas kapitonas. Su juo apsigyvenam viename kambaryje. Prieš Velykas mūsų kariams buvo paskirtas rekolekcijos. Iš vakaro pradėjau kalbą su kapitonu apie karių rekolekcijas. Jis pasisakė, kad išpažinties neina. Paskutinį kartą buvęs prieš savo vestuves; nuo to laiko daugiau nebuvo. Jis nieko neturįs prieš religiją, bet išnažintis — sunkus, verginantis, nemalonus darbas. Jis buvo Vyties kryžiaus kavalierius. Aš priminiau, kad jis tą pasižymėjimo ženklą gavo ne už juokus, bet už sunkų, varginantį ir gal pavojingą darbą, žygį. Ir jis į tą žygį ėjo pats asmeniškai. Jam vien tik jo kariai to ženklo negalėjo iškovoti. Jis turėjo būti tame žygyje pavyzdys savo kariams. Čia — religinėje srityje jis turėtų būti taip pat pavyzdys savo kariams.

Koks įspūdis būtų, jei kareiviai atliktų religines praktikas, o jų vadai, kaip kokie pagony, stovėtų ir žiūrėtų iš šalies. Tokiais vadais kariai neturėtų jokio pasitikėjimo. Tiek tautines, tiek religines bendros pareigos turėtų

būti visiems lygios — generolui ar eiliniui; ministeriui ar sargui. Jis savotiškai klausėsi mano aiškinimų. Dar daugiau jam keletą pavyzdžių. Jis pasisakė, kad ir jo žmona jam duodavusi panašių pavyzdžių. Pasakiau kad ir jo žmona nėra koki nors praeivė. Jei ji buvo verta prieš vestuves, jei dėl jos, net jos neprašomas, priėjo išpažinties, tai kodėl dabar jau jos prašomas nebegali prieiti. Juk ji ta pati žmona ir dar daugiau. Ji dabar ir jūsų Gražutės motina. Kas myli savo ar savo vaikų motiną, tas nieko jai nesigaili, viską padaro ko ji prašo. Jeigu ji prašo, kad jus eitumėt išpažinties, tai jai svarbu jūsų dvasiniai reikalai ir tas jai padarytu didelį malonumą. Juk yra vyrų, kurie labai myli savo žmonas, o išpažinties eina. Jeigu jūs mylite savo žmoną, tai vien tik dėl jos prašymo turėtumėt tai padaryti.

— Na, pažiūrėsim rytoj, — tarė jis atsistodamas. Dabar nueisim į kareivines į vakarinį patikrinimą.

Sekančią dieną abu kartu su kareiviais priėjom išpažinties, grįžom pietų. Jis valgydamas juokavo, kad aš esąs geresnis kalbėtojas, negu jo žmona. Velykas švęsti išvyko į namus pas šeimą. Grįžęs po trumpų švenčių atostogų, perkyrėm. Po kelių metų susitikom poligodavė man savo žmonos nuoširdžią padėką. Ji dėkojo man už padaryta gerą įtaką jos vyrui. Pasibaigus kursams, išsisine. Jis juokėsi, kad ano vakaro pamokymai jam ir dabar galioja baigė pasakojimą buvus karininkas.

J. V.

sarį gavo Order of Crusade Padalins of the Round Table, with the title and degree of Paladin Leader.

Misijų Būrelio Valdyba, maloniai dėkodama visiems Bendradarbiams ir Remėjams už gražią pagelbą pereitų metų bėgyje, tikisi, kad visi Gerbiamieji Bendradarbiai ir Remėjai ir naujais mokslo metais uoliai stos į gražų ir kilnų misijų darbą.

Įdėjinis ginklas pasirodo galingesnis už bet kurį kitą ginklą, nes jis remiasi doriniu vertingumu ir moraline įdėjos galybe. Kai materialinis ginklas yra atremiamas materialiniu ginklu, moralinis ginklas pasilieka nepasiekiamas priešui.

— Prof. S. Šalkauskis

ŽINIOS *iš katalikiškojo pasaulio*

• **Susižeidė Teresė Neumanaitė.** Placiai pagarsėjusi stigmatizuotoji mergaitė — Teresė Neumanaitė — vieną vakarą ilgai puosė bažnyčią ir grįždama tamsoje nepastebėjo gatvėje buvusios duobės, įkrisdama susižeidė. Jos sveikata gerėja. Kurį laiką turėjo pagulėti lovoje. Buvo sužeistas šonas ir žaizdos rankose.

• **Susidomėjo žmonės 49-nių Tautų.** Kolumbo Vyčiai keliuose didesniuose JAV žurnaluose įdėjo skelbimus apie Katalikų Bažnyčią, paduodami adresą, kuriuo turi kreiptis norintieji daugiau susipažinti su katalikų tikėjimo dėsniais.

Nors tie skelbimai tebuvo išspausdinti tik JAV-se išeinančiuose žurnaluose, tačiau net iš 49 užsienio kraštų atsiliepė 44,846 žmonės, o iš viso net 564,604 asmenys (įskaitant ir JAV) pareikalavo jiems atsiųsti daugiau informacijų apie katalikus. Per 18 mėnesių 47,149 asmenys pradėjo imti tikybos pamokas susirašinėjimo būdu — per paštą.

• **Atsivertė Italų Komunistų Vadė.** Savu laiku vedė fanatišką propagandą prieš religinį auklėjimą ir apskritai prieš katalikus veikli, vadovaujanti Bologna komunistė Italia Betti. Ši agitatorė, matematikos mokytoja, sunkiai susirgo ir neseniai nusprendė aplankyti tėvą Pijų da Pietralieną, esantį San Giovanni — Rotonda vienuolyne ir garsinantį savo šventumu. Tas apsilankymas komunistę taip paveikė, kad ji apgailestavo visą savo praeitį. Ji atsitraukė nuo komunistų ir pasiryžo savo brolių, kurs taipgi yra aukštas komunistų pareigūnas, atvesti į katalikų Bažnyčią.

• **Priaugančioji Prancūzų Karta ir Religija.** Prancūzijoje praveistas sąjūdis, kad vaikai rūpestingai lankytų religijos pamokas. Miestuose lankančiųjų procentas kaikur mažesnis, tačiau daugelyje diecezių religijos pamokas lanko apie 90 procentų vaikų.

• **Darbo Ministeris Apie Socialinį Teisingumą.** JAV darbo ministeris Maurice Tobin, neseniai kalbėdamas per radiją vadinamos Katalikų Valandos eigoje, pareiškė, kad Leono XIII enciklika "Rerum Novarum" esanti pats aukščiausias žodis moderniškam darbo pasauliui. Jis taip pat pastebėjo kad JAV Bažnyčia tiesia pagrindines linijas Leono XIII idealo socialiniame teisingume įgyvendinti.

• **Darbininkų Sąjunga.** Krikščionių darbininkų sąjunga Prancūzijoje kas kart labiau stiprėja. Dabar ji turi apie 900,000 narių ir pralenkia socialistų darbininkų sąjungą "Force Ouvriere", turinčią apie 500,000 narių.

• **Sovietinė Kultūra.** Čekoslovakijoje pasitaiko, kad komunistai iš vienuolynų išplėštus liturginius indus maino į įvairias prekes. Vienas monstranciją išmainė į įvežtus iš Vakarų valstybių valgius.

• **Mahometo Palikuonė Katalikų Mokykloje.** Irano studentė Parvin Mado-bar, savo kilme išvedanti tiesiai iš Mahometo, užbaigė mokslus šv. Širdies seserų mokykloje Chicagoje.

• **Berlyno Jaunimas Prieš Marksistines Mokyklas.** Katalikiškas Berlyno jaunimas buvo surengęs masinį mitingą, kuriame protestavo prieš marksistinius patvarkymus vokiečių mokyklose rytų zonoje. Jie reikalavo, kad būtų prisitaikoma prie tėvų noro ir kad religijos pamokos būtų įvestos kaip normalus mokyklos programos dalykas.

• **Rasti Žemiškieji Šventųjų Palaikai.** Tęsiant Kassino vienuolyno atstatymą, bepašalinant didžiojo Abatijos maldyklos altoriaus griuvėsius, rasta alabastrinė urna, kurioje yra sudėti žemiškieji šv. Benedikto ir šv. Scholastikos palaikai. Šią urną po altoriumi buvo padėjęs vienas abatas 1559 metais rugpiūčio 7 d.

žinios iš lietuviškojo pasaulio

• **Tik 40 Kunigų.** Iš buvusių tremtyje per 200 katalikų kunigų, šiuo metu Vokietijoje beliko ne ką daugiau per 40. Jų reikalus tuo tarpu tvarko Sielovados reikalų tvarkytojas kan. Kapočius, palaikydamas ryšius su vokiečių katalikų vyskupais. Iš šių 40 kunigų dalis jau sutvarkė savo emigracinius dokumentus ir netrukus pasieks užjūrį. Per 10 katalikų kunigų pareiškė savo laisvą norą pasilikti Vokietijoje, bet faktiškai liksią dar daugiau. Netrukus nustosianti veikti ir Sielovados Tarnyba, nes jos buvimas, sumažėjus čia tikinčiųjų lietuvių kunigų skaičiui, bus beprasmiškas. Pats Sielovados reikalų tvarkytojas kan. Kapočius netrukus žada vykti į JAV.

• **Šienas Valstybei.** Ne tiktai "pirmaji grūda", bet ir pirmuosius išdžiuvusio šieno vežimus Lietuvos kolchozai ir dar kai kur užsilikę privatūs smulkieji ūkininkai turėjo atiduoti valstybei. Šienas skiriamas karo reikalams.

• **Aštuoniolika Pogrindžio Laikraščių Lietuvoje.** Mus pasiekusios informacijos liudija, kad šiuo metu okupuotoje Lietuvoje, nežiūrint labai smarkaus bolševikų teroro ir nežmoniško sekimo tinklo, išeina vis dėlto 18 pogrindžio laikraščių. Du iš jų spausdinami rusų kalba. Juose raudonarmiečiai ir kiti rusų pareigūnai raginami atsimesti nuo bolševizmo. Suteikiama ir visa eilė užsienio imigracijų.

• **Lietuviai Lankėsi Tarptautinėje Parodoje.** Notre Dame universitete, Indianoje, rugpiūčio pabaigoje vyko įvairių pasaulio šalių misijų paroda ir drauge tais klausimais besidominčios moksleivijos suvažiavimas, sutraukęs keleta tūkstančių studentiškojo jaunimo. Viską maloniai aprodė čia profesoriaująs St. Kolupaila.

• **Valo Komunistus.** Komunistinio elemento valymas DP emigracinėse įstaigose dideliu tremtinių džiaugsmui tęsiamas. Lietuviai ir kitų tautybių tremtiniai dar labai pageidautų, kad pa-

našiu būdu nuo komunistų būtų išvalytos ir IRO įstaigos.

• **Bijo, Kad Rusai Neišžudytų.** Sovietų pasienyje gyvenantieji lietuviai tremtiniai yra didelėje baimėje. Pavyzdžiu Linze (Austrijoje), Luebecke (anglų zonoje) ir kitose vietovėse karo veiksmams Korėjoje prasidėjus, daugelis naktimis nemiegoje, bijodami, kad rusai jų neužkluptų ir neišskerstų. Dabar, kai karas Korėjoje prasitęsė, su minėta baimė baigia apsiprasti, bet tas jiems nepašalina grėšiančio pavojaus.

• **Kiek Tremtinių.** Iki šių metų birželio mėn. pabaigos iš Vokietijos ir Austrijos atvyko Amerikon apie 150,000 tremtinių. Per War Relieve Services — NCWC (katalikų organizacija) iki to laiko atvyko 55,412 tremtinių. Vadinas daugiau kai trečdalį visų atvykusių tremtinių. Lietuvių atvyko virš 20 tūkstančių. Ir jų didelė dauguma per katalikų organizaciją.

• **Uždaros Rekolekcijos.** Kad būtų progos labiau susikaupti šv. Metų progai, vis geriau įsigilinti į šv. Pranciškaus dvasią, Tėvai Pranciškonai, ruošia Kennebunk Port, Maine, tretininkams uždaras rekolekcijas. Rekolekcijos prasidės rugsėjo 29 d. vakare ir baigsis spalio 1 d., sekmadienį prieš šv. Pranciškaus šventę. Nors minėtos susikauptimo dienos yra skiriamos tretininkams, bet jose gali dalyvauti ir kiti, kuriems šv. Pranciškaus dvasia yra artima ir miela. Visos dienos pragyvenimas tik-tai 5 dol.

• **Silpnai Veikia Komjaunimas.** Viename Vilniaus miesto partinėje konferencijoje drg. Mišutis pabrėžė, kad rajono komitetas silpnai vadovauja komjaunimui. Nors komunistų partijos vadovybė ir išleidusi keleta nutarimų, tačiau "iki šiol komjaunuoliams dar nepranešta apie tą nutarimą"

KNYGOMS NUOLAIDA

Rimtų dvasinio turinio knygų galite gauti pas Tėvus Marijonus Chicagoje. Štai kai kurios:

Vysk. P. Būčys, MIC.	Katalikų Tikyba, 216 p.....	\$1.25
"	" Jėzus Kristus, 514 p.	3.00
"	" Šventoji Dvasia, 289 p.	2.00
Kun. K. A. Matulaitis, MIC.	Kristaus Patarimų Keliais, 233 p.	1.00
"	" Sielos Takai Tobulybėn, 269 p.	1.00
"	" Dorybės, 192 pusl.	1.00
"	" Šventųjų Gyvenimai, 714 p.	5.00
Kun. J. Vaitkevičius, MIC.	Mąstymai (baigiami spausdinti)	
	I knyga, beveik 500 p., įrišta	5.00

Atskirai perkant jos visos kaštuotų \$19.25

Iki rugpiūčio 1 d. šias knygas galite gauti už 15.00

Už \$10.00 perkant, duodame tuo laiku 10% nuolaidą.

MARIAN FATHERS

2334 So. Oakley Ave., Chicago 8, Ill.

Siunčiu \$..... už knygas

Vardas

Adresas

Miestas

1950 m. Parašas